

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 18 เทศกาลธรรมดา ปี A

(วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 2020)

พี่น้องที่รัก หญิงสูงอายุคนหนึ่งอาศัยอยู่ในห้องพักเพียงลำพัง นางไม่ได้แต่งงานและไม่มีญาติใกล้ชิดเหลืออยู่เลย ถ้าพูดถึงฐานะ นางจัดอยู่ในกลุ่มคนยากจนทั้งหลาย อดมื้อกินมื้อ แม้ว่านางจะยากจนในทรัพย์สินเงินทองฝ่ายโลกนี้ นางก็เป็นคนร่ำรวยในชีวิตฝ่ายจิต นางเป็นคนศรัทธาในพระเจ้ามากคนหนึ่ง นางอธิษฐานภาวนาทุกวันและวันละหลายครั้ง ไปร่วมมิสซาอย่างสม่ำเสมอ ในห้องแถวเดียวกัน ถัดจากห้องของหญิงคนนี้เป็นห้องของชายสูงอายุคนหนึ่งซึ่งเป็นโสดเหมือนกัน สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างชายหญิงคู่นี้คือ ชายคนนี้เป็นคนค่อนข้างมีฐานะดีพอสมควร แต่เป็นคนไม่มีศาสนา หยิ่งจองหอง ไม่มีความเชื่อ และไม่เคยอธิษฐานภาวนาเลย เขามักจะล้อเลียนหญิงสูงอายุคนนี้น้อยๆ ในเรื่องความไว้วางใจที่นางมีต่อพระเจ้า

วันหนึ่งขณะที่หญิงคนนี้กำลังอธิษฐานภาวนา นางทูลพระเจ้าว่าไม่มีอาหารเหลืออยู่ในห้องเลย เนื่องจากเสียงอธิษฐานภาวนาของนางค่อนข้างดัง ชายที่อยู่ห้องถัดไปจึงได้ยินและตัดสินใจที่จะเล่นตลกกับหญิงคนนี้ เขานำขนมปังและอาหารจานหนึ่งไปวางไว้ที่หน้าประตูห้องของหญิงคนนี้ กัดกริ้งเรียก และรีบวิ่งไปหลบอยู่ในห้องของตนเอง เมื่อหญิงสูงอายุคนนี้ได้ยินเสียงกริ่ง ก็รีบออกมาข้างนอก นางได้พบขนมปังและอาหารที่ชายคนนั้นเอามาวางไว้ ด้วยความดีใจนางจึงร้องว่า **“ขอบคุณพระเจ้า ดิฉันรู้ว่าพระองค์สดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของดิฉันเสมอ”** เมื่อได้ยินเช่นนั้น ชายคนนั้นก็ออกมาจากห้องของตนด้วยรอยยิ้มเชิงเยาะเย้ยและบอกหญิงสูงอายุคนนี้ว่า **“หญิงโง่เอ๊ย ผิดแล้วที่คิดว่าพระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของเธอ ผมเองแหละที่เป็นคนนำขนมปังและอาหารมาวางไว้ที่หน้าห้องของเธอ”** อย่างไม่รีรอหญิงคนนี้ร้องอีกว่า **“ขอพระเจ้าทรงพระเจริญเทอญ พระองค์ทรงช่วยเหลือดิฉันในยามเดือดร้อนเสมอ แม้ว่าต้องใช้ปีศาจมาทำให้คำวอนขอของดิฉันสำเร็จไปก็ตาม”**

ในพระวรสารวันนี้บรรดาศิษย์ทูลพระเยซูเจ้าว่า **“ขอพระองค์ทรงอนุญาตให้ประชาชนไปตามหมู่บ้านเพื่อซื้ออาหารเถิด”** (มธ 14:15) แต่พระเยซูเจ้าทรงตอบพวกเขาว่า **“ท่านทั้งหลายจงหาอาหารให้เขาเถิด”** (มธ 14:16) พวกเขารีบทูลพระองค์ทันทีว่า **“ที่นี่เรามีขนมปังเพียงห้าก้อนกับปลาสองตัวเท่านั้น”** (มธ 14:17) จากนั้น พระองค์ทรงกระตุ้นพวกเขาให้แบ่งปันสิ่งเล็กน้อยที่พวกเขามีกับคนอื่น **“เอามาให้เราที่นี่เถิด”** (มธ 14:18) และทรงทำอัศจรรย์เลี้ยงคนห้าพันคนจากสิ่งเล็กน้อยดังกล่าวนั้น ประชาชนทุกคนได้กินจนอิ่มหนำและยังมีเศษเหลืออีก 12 กระบุง บางครั้งเรารู้สึกลังเลใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นเพราะเราคิดว่าเราไม่มีอะไรจะให้เขาหรือเรามีน้อยเกินไปที่จะให้ แต่พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้เราเห็นวันนี้ว่าแม้แต่สิ่งเล็กน้อยที่เรามี เราก็สามารถแบ่งปันให้กับคนอื่นด้วยใจเมตตาได้เช่นเดียวกัน

ดังที่เราทราบกันดีปัจจุบันมีประชาชนมากมายหลายล้านคนที่ยังไร้ที่อยู่อาศัย อดอยาก หิวโหย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศแถบทวีปแอฟริกา อินเดีย ประเทศคอมมิวนิสต์บางประเทศ อย่างเช่น เกาหลีเหนือ เป็นต้น ในโทรทัศน์หลายคนอาจเคยเห็นภาพเด็กผอมโซ เหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ซึ่งเป็นภาพที่น่าสะเทือนใจไม่น้อย ไม่ไกลไม่ไกลในประเทศไทยของเราเองมีผู้คนหลายล้านที่กำลังหิวโหย อดมื้อกินมื้อเหมือนกัน หลายคนต้องต่อสู้ดิ้นรนทุกอย่างเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว เมื่อถูกบีบบังคับมากๆ บางคนต้องหันไปทำสิ่งผิดกฎหมาย ปล้น ขโมย ขายยาเสพติด หรือแม้แต่ขายตัว

อันที่จริง มีหลายองค์กรที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือผู้คนเหล่านี้ แต่ดูเหมือนว่ายังไม่เพียงพอ และปัญหานี้ดูเหมือนว่าจะใหญ่เกินไปสำหรับมนุษย์เงินเดือนอย่างเรา จริงอยู่ เราต้องทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยเหลือพวกเขาอย่างเต็มกำลังความสามารถของเรา แต่เราต้องไม่ลืมว่าเราต้องการความช่วยเหลือจากเบื้องบนด้วย เราอาจเคยได้ยินคนบอกว่า **“คนหิวโหยต้องการอาหาร ไม่ใช่คำอธิษฐานภาวนา”** มันก็จริง แต่เราต้องไม่ลืมเหมือนกันว่าคำอธิษฐานภาวนาเป็นสิ่งที่จำเป็นเหมือนกัน ก่อนที่เราให้อาหารแก่คนหิวโหย เราควรอธิษฐานภาวนาเพื่อวอนขอพระเจ้าให้ช่วยเหลือพวกเขาด้วย

น่าสังเกตว่าในพระวรสารวันนี้บรรดาศิษย์เพียงลำพังไม่สามารถเลี้ยงอาหารประชาชนที่หิวโหยได้ แต่พร้อมกับความช่วยเหลือของพระเยซูเจ้า พวกเขาสามารถทำให้ประชาชนเหล่านั้นอิ่มหนำได้ และยังมีอาหารเหลืออีกด้วย เหตุการณ์นี้ควรทำให้เรามั่นใจว่าถ้าเราอธิษฐานวอนขอพระเจ้า พระองค์จะช่วยเหลือผู้คนที่หิวโหย เหมือนเรื่องราวของหญิงผู้สูงอายุคนนั้น พอมั่นใจว่า พระเจ้าจะเสด็จมา อาจจะเป็นผ่านทางผู้ใจดีใครก็ได้ หรือแม้แต่โดยทางอัศจรรย์ ถ้าจำเป็น พระองค์จะทรงกระทำอย่างแน่นอน

เราต้องอธิษฐานภาวนาเพื่อปัญหาเรื่องความอดอยากหิวโหยอันนี้จะได้รับการแก้ไข จริงอยู่ แม้ว่าผู้นำประเทศต่างๆ รู้และเข้าใจปัญหานี้ดี แต่ปัญหานี้ไม่ได้แก้ไขได้ง่ายๆ มีอุปสรรคหลายอย่างที่ขวางกั้นไม่ให้ผู้คนที่นำสงสารเหล่านี้ได้รับในสิ่งที่พวกเขาจำเป็นต้องมี อาจมีสาเหตุมาจากความเห็นแก่ตัวของผู้นำประเทศที่ชั่วร้าย ระบบกฎเกณฑ์ของการแจกจ่ายอาหารที่ไม่ดีพอ เปิดโอกาสให้คนชั่วตักตวงผลประโยชน์จากความขัดสนของคนอื่น เพราะฉะนั้น ในด้านหนึ่งเราต้องมอบปัญหานี้ไว้กับพระเมตตาและความรักอันหาขอบเขตมิได้ของพระเจ้าด้วย เราต้องอธิษฐานภาวนาเพื่อปัญหาเหล่านี้จะได้คลี่คลายไปในทางที่ดี เราทุกคนที่อยู่ที่นี่อาจไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาด้วยเงินทองเพื่อนำไปซื้ออาหาร แต่สิ่งหนึ่งที่เราสามารถทำเพื่อพวกเขาได้ตลอดเวลาคือการอธิษฐานภาวนาเพื่อพวกเขา

พี่น้องที่รัก ในบทข้าแต่พระบิดาพระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้วอนขอพระเจ้าว่า **“โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้”** (มธ 6:11) ด้วยเหตุนี้ เราจึงควรอธิษฐานภาวนาวอนขออาหารสำหรับเราแต่ละคนและสำหรับมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ แน่แน่นอน เราต้องทำงานเพื่อจะได้มาซึ่งอาหารด้วย แต่สิ่งที่ขาดไม่ได้อีกอย่างหนึ่งคือ เราต้องอธิษฐานภาวนาวอนขอพระเจ้าเพื่อเพื่อนพี่น้องของเราทุกคนในโลกนี้จะได้ไม่ต้องหิวโหยอีกต่อไป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน